

תת"ע (ירושלים) 5489-11-24 - סלימאן אבו טיר נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 5489-11-24 - סלימאן אבו טיר נ' מדינת ישראל ירושלים

תת"ע (ירושלים) 5489-11-24

סלימאן אבו טיר

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[01.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19/11/2024.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מיום 25/09/2024 של מתן הרשאה לנהוג ברכב למי שאינו מורשה לכך בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת הביטוח רכב מנועי.

3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון לתקופה של 10 חודשים, ופסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא התבלבל בתאריך הדיון.

5. המשיבה טוענת כי בלבול אינו נחשב כסיבה מוצדקת לביטול פסק דין, וכי המבקש לא הכחיש כי קיבל זימון כדיון. בנוסף טוענת המשיבה כי בגזר הדין ניתן עונש עומד במתחם הענישה הנהוג בעבירות מסוג זה ולכן אין חשש לעיוות דין.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פלייט- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלייט".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלייט (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" "); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלייט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. ההזמנה לדיון נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה.
12. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
13. בלבול בתאריך הדיון לבדו, או טעות אנוש, אף אם אירע בתום לב, אינו יכול לעמוד לבדו כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
17. המבקש לא כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולא צירף ראיות המעידות כי קיים סיכוי כלשהו לשינוי תוצאת פסק הדין.
18. יתרה מכך, גם אם היה מעלה המבקש טענות של ממש, היה על בית המשפט לשקול אותן בכובד ראש שכן ביטול פסק דין יתאפשר רק במצב בו ישנו חשד ממשי לקיומו של עיוות דין.
19. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.